



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D., a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobkyně: **AUTO GAMES, a.s.**, IČ 255 44 608
sídlem Za Olšávkou 365, 686 01 Uherské Hradiště

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2022, č. j. 48072/2022-900000-312,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně (dále i též jako žalobce) se včas podanou žalobou domáhala přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí, kterým bylo v jádru věci zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Celního úřadu pro Pardubický kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 30. 11. 2020, č. j. 48539-15/2020-590000-12, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. c) zákona č. 186/2016, o

hazardních hrách, v platném znění (dále jen jako „zákon o hazardních hrách“), kterého se jako provozovatel hazardní hry ve smyslu ustanovení § 6 zákona o hazardních hrách dopustila tím, že provozovala hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování, jež jí byly uloženy v povolení Ministerstva financí ČR č. j. MF-28727/2017/34-40 (dále jen „povolení“), a to tím, že v herním prostoru s názvem „Herna Bar Wings“ na adrese Jungmannova 80, 572 01 Polička (dále jen „provozovna“) nezajistila minimálně v období od 21. 2. 2020 v 23:59 hodin do 22. 2. 2020 v 04:27 hodin takové rozmístění kamer, aby z jejich záznamů bylo patrné, zda je koncové zařízení technické hry č. AGGS20183030 v provozu a zda je na něm prováděna hra, čímž nesplnila povinnost danou v části V. bodu 24 povolení (po změně výroku žalovaným – pozn. soudu), za což jí byl uložen podle ustanovení § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách správní trest pokuty ve výši 18 000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč. Svou žalobu odůvodnila následujícím způsobem.

2. Žalobce v žalobě vytýká žalovanému rozhodnutí, že se jedná o rozhodnutí nezákonné, předmětné řízení trpí závažnými vadami, jelikož správní orgány nezjistily řádně skutkový stav, dopustily se nesprávného právního posouzení skutků, v rámci posouzení skutků překročily meze správního uvážení a rozhodly v rozporu s právní úpravou i ustálenou rozhodovací praxí, přičemž rozhodnutí správních orgánů nemají oporu v provedeném dokazování ani platných zákonech, závěry správních orgánů jsou spekulativní, není zřejmé, jakými podklady se správní orgány řídily, což způsobuje též nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalobci je vytýkáno, že nezajistil minimálně v období od 21. 2. 2020 v 23:59 hodin do 22. 2. 2020 v 04:27 hodin takové rozmístění kamer, aby z jejich záznamů byla patrna herní pozice koncového zařízení technické hry č. AGGS20183030, zda je toto koncové zařízení v provozu a zda je na něm prováděna hra. S tímto však žalobce nemůže souhlasit. Žalobce je toho názoru, že z kamerového záznamu je zcela jasné, že je zabírána „herní pozice“ tak, jak ukládá § 43 odst. 2 zákona o hazardních hrách, včetně důvodové zprávy a povolení, jelikož je zcela patrné, kolik sázejících se hry účastní. Nelze též souhlasit se závěrem správních orgánů, že kamerový systém nebyl nastaven tak, aby bylo možné zjistit, že koncové zařízení hry je v provozu. Z kamerového záznamu u žalobce je zřejmé, že zařízení technické hry bylo v provozu, jelikož na něm blikala tlačítka a z části monitoru bylo možné ověřit, že je funkční, stejně tak jako z evidence činnosti technického zařízení. Pokud je žalovaný toho názoru, že by kamery měly být namířeny na celý monitor z přímého pohledu, tak takový závěr je mylný. Zákon, vyhláška, výjimka ani literatura neuvádí, jak velká část monitoru technického zařízení má být zabírána. Navíc, i kdyby byl monitor zabírán celý, ještě to neznamena, že s něj lze zjistit funkčnost technického zařízení, jelikož ten může být např. jen ve spánku, ale funkční, a naopak může pro poruchu svítit a funkčním nebýt. Dále je potřeba též vyjasnit, kdy je na technickém zařízení „provozována hra“. Žalovaný se k této otázce vůbec nevyjádřil, žalobce tak odkazuje na svou evidenci činnosti technického zařízení, kterou má žalovaný k dispozici a ze které je patrné, kdy byla provozována na technické zařízení hra. Nadto je nutno uvést, že žalovaný vytýká žalobci, že pochybení trvalo minimálně do 22. 2. 2020, 04:27 hodin, přičemž otevírací doba herny byla do 03:00. Žalobce tak nerozumí tomu, jak je možné porušit povinnost v době, kdy technické zařízení nebylo v provozu.
3. Žalobce dále v žalobě sporuje použití závěrů rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 6 As 321/2018, a rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 16. 6. 2021, sp. zn. 52 Af 50/2020, jelikož ty nejsou na zde

projednávanou věc přílehlavé. Rozsudek Nejvyššího správního soudu pojednává o žalobkyni, která prováděla bez oprávnění zdravotnické služby, a v rozsudku zdejšího soudu byla řešena otázka, kdy nebyl monitor technického zařízení zabírán vůbec. Žalovaným použitá judikatura tak není přílehlavá.

4. Závěrem žalobce poukázal na zásadu legitimního očekávání a svou dobrou víru, že k žádnému porušování předpisů nedochází. V herně žalobce byly provedeny kontroly dne 11. 5. 2018; 3. 9. 2019; 25. 2. 2020; 17. 9. 2020 a 27. 11. 2021. Ve všech případech se jednalo o kontroly, které byly provedeny za účelem dodržování zákona. Vyjma kontroly dne 25. 2. 2020 ani jedna z kontrol nenamítala porušení vytýkané povinnosti. Přičemž u všech bylo uvedeno, že je provedena za účelem dodržování ZOHH. Absurditu tak ještě navíc umocňuje skutečnost, že např. v protokole o kontrole ze dne 27. 11. 2021, tedy rok poté, je uvedeno, že ověřovaly nejen povinnosti dané zákonem, ale navíc je zde specifikováno, že bylo mimo jiné na místě ověřeno i plnění povolení Ministerstva financí ČR. Přičemž minimálně do doby provedení této kontroly nebyl stav v provozovně žalobce změněn. Žalobce je tak po celou dobu v dobré víře, že zákony porušovány nejsou. Je tak otázkou, zda jednání žalovaného není zcela účelové, jelikož opakované ukládání sankcí může vést k jejich navýšení. Nelze zapomínat, že smyslem zákona o hazardních hrách je mj. efektivní vybírání daní, ochrana sázejících a jejich okolí včetně zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů, k čemuž však nepovede urputné lpění na situacích, které postrádají logiku a odporují záměru.
5. Na základě výše uvedeného žalobce navrhnul, aby zdejší soud žalované rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil. Pro případ úspěchu ve věci uplatnil žalobce nárok na náhradu nákladů řízení.
6. Žalovaný odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí, konstatoval z něj podstatné skutečnosti a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
7. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:
8. Správní orgán I. stupně (dále také jen „kontrolní orgán“) zahájil dne 25. 2. 2020 v čase 10:30 hodin, v rámci oprávnění ve smyslu ustanovení § 113 písm. c) a § 116 písm. a) zákona o hazardních hrách, v provozovně žalobce kontrolu zaměřenou na dodržování podmínek daných zákonem o hazardních hrách a podmínek stanovených obviněnému v povolení. Dne 27. 2. 2020 si kontrolní orgán vyžádal záznamy z monitorovacího zařízení za období 22. 2. 2020 – 24. 2. 2020 z provozovny. Z žalobce předložených záznamů bylo kontrolním orgánem zjištěno, že ze záznamu z monitorovacího zařízení, kterým je vybavena provozovna, nelze rozpoznat, zda koncové technické zařízení č. AGGS20183030 je v provozu a zda je na něm prováděna hra. O průběhu kontroly a kontrolním zjištění byl dne 18. 3. 2020 sepsán Protokol o kontrole, č. j. 24216-8/2020-590000-61 (dále jen „protokol o kontrole“), který byl obviněnému doručen prostřednictvím datové schránky. Vzhledem ke zjištěným skutečnostem Celní úřad oznámil žalobci zahájení řízení pro podezření, že žalobce provozoval hazardní hry v rozporu s povolením, konkrétně nedodržel povinnost danou v části V. bod 24 povolení. Následně dne 30. 11. 2020 bylo vydáno rozhodnutí č. j. 48539-15/2020-590000-12, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, kterého se jako provozovatel hazardní hry ve smyslu ustanovení § 6 zákona o hazardních hrách, dopustil tím, že

provozoval hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování, jež mu byly uloženy v povolení Ministerstva financí ČR, č. j. MF-28727/2017/34-40 (dále jen „povolení“), a to tím, že v herním prostoru s názvem „Herna Bar Wings“ na adrese Jungmannova 80, 572 01 Polička (dále jen „provozovna“) nezajistil minimálně v období od 21. 2. 2020 v 23:59 hodin do 22. 2. 2020 v 04:27 hodin takové rozmístění kamer, aby z jejich záznamů bylo patrné, zda je koncové zařízení technické hry č. AGGS20183030 v provozu a zda je na něm prováděna hra, čímž nesplnil povinnost danou v části V. bodu 24 povolení (po změně výroku žalovaným – pozn. soudu), za což mu byl uložen podle ustanovení § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách správní trest pokuty ve výši 18 000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, ve kterém namítal v jádru totožné námitky, které uvedl v žalobě. Žalovaný však odvolání žalobce jako nedůvodné zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal již výše popsanou žalobu.

9. Předně soud považuje za vhodné připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Nadto je třeba si uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13).
10. Zároveň je nutné dodat, že rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení /srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, dostupný na www.nssoud.cz/), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 /odstavec 4 odůvodnění/, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 /odstavec 5 odůvodnění/, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09 /odstavec 6 odůvodnění/, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72, dostupný na www.nssoud.cz atd.) - tzn., že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. nález ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013,

č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17). Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. bod 24. nálezu 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08; Ústavní soud zde uvedl: „Ústavní soud se nezabýval dalšími námitkami stěžovatelky, protože by rozhodnutí o nich nebylo způsobilé změnit výrok.“), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly.

11. Nyní již k samotnému přezkumu.

12. Podle § 72 odst. 2 zákona o hazardních hrách platí, že *provozovatel herny je povinen vybavit hernu monitorovacím zařízením umožňujícím po celou provozní dobu v reálném čase monitorovat celý prostor herny, který je využíván k provozování hazardních her, zejména prostor, kde probíhá identifikace osob žádajících o registraci podle § 46 odst. 2.*

13. Podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách platí, že *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleným herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen.*

14. V části V. bodě 24 základního povolení bylo uloženo, že *provozovatel zajistí v herním prostoru takové rozmístění kamer a kvalitu a detail záznamu, aby bylo možné rozpoznat osoby vstupující a pohybující se v herním prostoru a aby ze záznamu byly patrné veškeré herní pozice koncových zařízení technické hry, zda jsou koncová zařízení technické hry v provozu a zda je na nich prováděna hra.*

15. Z podané žaloby a správního spisu je patrné, že ve zde projednávané věci je hlavní spornou otázkou, zda žalobce dostal své povinnosti stanovené v části V. bodě 24 základního povolení, konkrétně zda zajistil v prostoru takové rozmístění kamer a kvalitu a detail záznamu, aby ze záznamu byly patrné veškeré herní pozice koncových zařízení technické hry, zda jsou koncová zařízení technické hry v provozu a zda je na nich prováděna hra. Správní orgány po provedeném dokazování (především z kamerových záznamů zachycující koncové zařízení technické hry č. AGGS20183030) došli k závěru, že žalobce této své povinnosti nedostál. S čímž se krajský soud ztotožňuje.

16. Zdejší soud se otázkou, rozmístění kamerového systému pro naplnění povinnosti stanovené žalobci v části V. bodě 24 základního povolení, konkrétně zda zajistil v prostoru takové rozmístění kamer a kvalitu a detail záznamu, aby ze záznamu byly patrné veškeré herní pozice koncových zařízení technické hry, zda jsou koncová zařízení technické hry v provozu a zda je na nich prováděna hra, již zabýval, a to v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 52 Af 56/2021. V tomto řízení se stejným žalobcem dospěl krajský soud k závěru, že „[n]ezbytným předpokladem dodržení podmínky stanovené v části V. bodě 24 základního povolení je zajištění takového rozmístění kamer, kvality a detailu kamerového záznamu, aby bylo možné zjistit stav monitoru koncového zařízení. Jen tak lze uzavřít, zda je koncové zařízení plně funkční a je na něm možno hrát zvolenou hru. Je věcí žalobce jakožto podnikatele (profesionála) v daném oboru, aby sám rozhodl, jak uvedené splní. Nezajistil-li

žalobce takovéto rozmístění kamer a kvalitu kamerových záznamů, podmínka splněna nebyla. Stanovená podmínka tedy nepřipouští více možností výkladu, resp. možnost naplnění této podmínky v různé intenzitě, kvalita a detail kamerových záznamů jsou buď takové, že lze rozeznat, zda je konkrétní koncové zařízení v provozu nebo nikoli.“

17. Tyto závěry zdejšího soudu následně potvrdil též Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30. 5. 2023, č. j. 1 As 195/2022 – 33, ve kterém uvedl, že „[j]ak uvedl již krajský soud, stěžovatelka je podnikatelkou a profesionálkou v daném oboru a měla by zvolit takový kamerový systém, aby kvalita a detail kamerových záznamů umožnily závěr, zda je snímání koncové zařízení v provozu či nikoliv. Jak ovšem vyplývá ze správního spisu i z kamerových záznamů, koncová zařízení jsou umístěna v takové vzdálenosti od kamer a jsou snímána z takových úhlů, že nelze rozpoznat jakýkoliv stav monitorů. Stěžovatelka tedy povinnosti, která jí byla uložena v základním povolení, jednoznačně nedostála a ani jakékoliv alternativní výklady pojmu „zda je na nich prováděna hra“ na této skutečnosti nemohou nic změnit.“
18. Z výše uvedeného tak vyplývá, že je to právě žalobce, který je povinen zvolit takový kamerový systém a jeho nastavení, aby kvalita a detail kamerových záznamů umožnily závěr, zda je snímání koncové zařízení v provozu či nikoliv. K tomu, aby žalobce své povinnosti dostál, není nutné, aby správní orgány či soudy jasně stanovily, jaký úhel mají kamery s herním zařízením svírat, kolik procent obrazovky či celého zařízení musí být na záznamu vidět nebo jakékoliv další parametry kamerového systému a jeho záznamu, jak se nejspíše žalobce domnívá. Žalobce jako profesionál v oboru, musí mít nejlepší znalosti o technických parametrech jak svých herních zařízení, tak svého kamerového systému, a je tak nejpovolanější osobou, která by měla zajistit splnění vlastních povinností. Pokud následně ve správním řízení z provedeného dokazování bude zjištěno, že kvalita a detail kamerových záznamů neumožnily jednoznačný závěr o tom, zda je snímání koncové zařízení v provozu a je na něm prováděna hra či nikoliv, nejedná se chybu správních orgánů při interpretaci zákona a povolení, ale jedná se pouze o pochybení žalobce jako provozovatele technických zařízení.
19. Ve zde projednávané věci dospěly právní orgány k závěru, že žalobce nezajistil minimálně v období od 21. 2. 2020 v 23:59 hodin do 22. 2. 2020 v 04:27 hodin takové rozmístění kamer, aby z jejich záznamů bylo patrné, zda je koncové zařízení technické hry č. AGGS20183030 v provozu a zda je na něm prováděna hra, čímž nesplnil povinnost danou v části V. bodu 24 povolení. Své závěry opřely o žalobcem předložené kamerové záznamy nazvané ch04_20200222000000.mp4 a ch06_20200222000000.mp4, které jsou součástí spisu, a dále o protokol o kontrole a fotodokumentaci z místa kontroly. Z těchto podkladů bylo kontrolním orgánem zjištěno, že „v blízkosti předmětného koncového zařízení technické hry jsou instalovány kamery s označením „cam-epi-0591_cam4“, a „cam-epi-0591_cam6“, ze kterých by mohlo být patrné, zda předmětné technické zařízení je v provozu. Avšak ze záznamu z kamery označené „cam-epi-0591_cam4“ je horní obrazovka koncového zařízení technické hry č. AGGS20183030 snímána z malé části a spodní obrazovka téměř vůbec. Kamera „cam-epi-0591_cam6“ horní obrazovku koncového zařízení technické hry č. AGGS20183030 nesnímá vůbec a spodní obrazovku snímá z malé části a pod tak ostrým úhlem, že z jejich záznamů není patrné, zda je předmětné koncové zařízení technické hry v provozu a zda je na něm prováděna hra. Z těchto záběrů kamerového systému provozovny je patrné, že monitory předmětného technického zařízení svítí. Žádné jiné kamery toto koncové zařízení technické hry č. AGGS20183030 nezabírají.“

20. Proti těmto skutkovým zjištěním žalobce nic nenamítá, pouze v žalobě sporuje, že z takto zjištěného skutkového stavu nelze uzavřít, že kamerového systému není patrné, zda předmětné koncové zařízení technické hry je v provozu a zda je na něm prováděna hra, jelikož z kamerového záznamu lze rozpoznat, zda se hry účastní více hráčů a ze záznamu bylo zřetelné, že na herním zařízení blikala tlačítka a z části monitoru bylo možné ověřit, že zařízení „běží“. S touto argumentací žalobce se však krajský soud nemohl ztotožnit. Jak správně uvádí žalovaný ve svém rozhodnutí, „provozem“ herního zařízení je nutno vnímat takový stav zařízení, kdy je zařízení plně funkční a lze na něm vykonávat zvolenou hru. Přičemž z kamerového záznamu musí být tato plná funkčnost jasně zřetelná a nelze se spokojit jen s částí rozsvícené obrazovky či blikajícím tlačítkem. Jak uvádí sám žalobce v žalobě, pouhá rozsvícená obrazovka neindikuje funkčnost, stejně jako černá obrazovka nefunkčnost. A právě z tohoto důvodu je nutné herní zařízení zabírat takovým způsobem a v kvalitě, aby se při nejasnostech dalo ze záznamu rozpoznat, zda nedošlo například k poškození části zařízení, vypnutí zařízení či chybě systému. Krajský soud opětovně shlédl videozáznamy, o které správní orgány opřely své závěry, včetně fotodokumentace z místa kontroly a screenshotů obsažených v protokolu o kontrole a musí uzavřít, že žalobce výše popsaným nárokům na kamerový záznam nedostal, když herní zařízení č. AGGS20183030 je jednou z kamer zabíráno pouze tak, že jsou vidět tlačítka, a druhou kamerou je zabírána pouze roh jedné ze dvou obrazovek herního zařízení. Za takto pořizovaného záznamu nelze jakýmkoliv způsobem ověřit, zda je herní zařízení v provozu (např. hlášení o chybě systému, či nutnosti přivolání obsluhy) a zda je na něm prováděna hra (hra může být prováděna i v režimu autostartu bez přítomnosti hráče). Kamerové záznamy jsou pořizovány z takových úhlů, že na zařízení č. AGGS20183030 nelze rozpoznat jakýkoliv stav monitorů.
21. Za této skutkové situace nelze jinak než se ztotožnit se závěry správních orgánů, že žalobce nedostal své povinnosti zajistit v prostoru takové rozmístění kamer a kvalitu a detail záznamu, aby ze záznamu byly patrné veškeré herní pozice koncových zařízení technické hry, zda jsou koncová zařízení technické hry v provozu a zda je na nich prováděna hra, čímž se dopustil již výše popsaného přestupku. Na tomto závěru nic nezmění ani žalobcem v žalobě uvedená polemika nad výkladem některých pojmů, jelikož jak již výše zmínil krajský soud, alternativní výklady pojmů obsažených v základním povolení a v zákoně nejsou na místě, když je to právě žalobce, který je povinen zajistit splnění svých povinností tak, aby o jejich splnění nebyly žádné pochybnosti. Krajský soud tak hodnotil argumentaci žalobce o splnění jeho povinnosti stanovené v části V. bodě 24 základního povolení za nedůvodnou.
22. Jako nedůvodnou hodnotil krajský soud též námitku porušení zásady oficiality a legitimního očekávání, včetně nepoužitelnosti správními orgány citované judikatury. Žalobce poukazuje na skutečnost, že u něj byly v minulosti prováděny kontroly, které mu vytýkané pochybení neodhalily, tudíž byl v dobré víře, že zákon porušován není. K této námitce krajský soud cituje výstižné závěry Nejvyššího správního soudu obsažené v rozsudku ze dne 30. 5. 2023, č. j. 1 As 195/2022 – 33: *„Legitimní očekávání může být založeno nejen ustálenou, jednotnou a dlouhodobou praxí, ale též individuálním ujištěním, které však musí být dostatečně konkrétní a určité (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 AfS 15/2012 - 38, ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 AfS 59/2012 - 34, ze dne 30. 10. 2012, č. j. 1 AfS 64/2012 - 33, a ze dne 17. 7. 2014, č. j. 10 As 10/2014 - 43, které navazují na bohatou judikaturu Soudního dvora EU, např. rozsudky ze dne 18. 7. 2007, ve věci*

C-213/06 P, bod 33, ze dne 16. 12. 2008, ve věci C-47/07 P, bod 81, ze dne 13. 3. 2008, ve spojených věcech C-383/06 až C-385/06, bod 56, ze dne 18. 12. 2014, ve věci C-599/13, bod 52, jakož i ze dne 16. 12. 2010 ve věci C-537/08 P, bod 63, či ze dne 20. 6. 2013 ve věci C-568/11, bod 56). Takového ujištění se však stěžovatelce v dané věci nedostalo. Podmínkou vzniku legitimního očekávání, že ten, kdo se takového očekávání dovolává, postupoval správně, resp. dodržel své povinnosti (a nemůže mu proto být vytýkáno porušení určité povinnosti), je to, aby ujištění bylo konkrétní ve vztahu k vytýkanému pochybení (srov. např. rozsudek ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 AfS 86/2017 - 42). O konkrétní ujištění totiž obecně nejde, jestliže předchozí kontroly u konkrétního subjektu neodhalily, že pochybil a nedodržel všechny své povinnosti (rozsudky ze dne 19. 6. 2019, č. j. 7 AfS 47/2019 - 25, body 24 a 25, či ze dne 19. 6. 2019, č. j. 7 AfS 23/2019 - 37, body 15 a 16). Jinými slovy k založení legitimního očekávání nestačí, že předchozí kontrola nevyústila v konstatování, že došlo k porušení stanovených povinností (obdobně též rozsudky ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 AfS 86/2017 - 42, body 35 až 37, ze dne 15. 2. 2021, č. j. 6 AfS 253/2020 - 46, body 17 a 18, ze dne 30. 3. 2021, č. j. 2 AfS 222/2019 - 46). (...) Pokud stěžovatelka namítá, že se jí dle předchozí kontroly dostalo konkrétního ujištění, které zakládá legitimní očekávání, že neporušila povinnosti související s pořizováním kamerových záznamů hry v její provozovně, není důvodu při posouzení této námitky užít jiná východiska. Lze proto uzavřít, že obecný závěr kontroly o dodržení všech povinností nezakládá konkrétní ujištění ve vztahu k povinnosti zajistit dostatečné kamerové záznamy hry.“

23. Uvedené závěry Nejvyššího správního soudu jsou na zde projednávanou věc zcela aplikovatelné. Žalobce sice v žalobě uvádí, že u něj byly prováděny kontroly, nicméně krajský soud nemá žádné informace o rozsahu a závěrech těchto kontrol, žalobce je v žalobě ani nezmiňuje. V projednávané věci tak není jasné, zda byl rozsah kontrol v minulosti (i v jedné tvrzené následné kontrole) totožný a zda bylo při předchozích kontrolách totožné i rozmístění kamer v provozovně. Krajský soud tak uzavírá, že v minulosti provedené kontroly tak, jak je v žalobě zmiňuje žalobce, nemohly porušit u žalobce zásadu legitimního očekávání či oficiality. Správními orgány použitá judikatura k této otázce dochází ke stejným závěrům, viz výše, tudíž krajský soud nevidí důvod, proč by nebyla na projednávanou věc aplikovatelná. Skutkové okolnosti nejsou téměř nikdy v rozhodnutích správního soudu zcela totožné, právní závěry však mohou být v obdobných věcech, minimálně mutatis mutandis, použitelné, jak tomu bylo i ve zde projednávané věci.
24. Závěrem krajský soud uvádí, že žalobce sice v žalobě poukázal na skutečnost, že žalobci je vytýkáno pochybení, kterého se měl dopustit minimálně do 22. 2. 2020 v 04:27 hodin, přičemž provozovna žalobce je otevřena pouze do 03:00, nicméně ani tato skutečnost nezpůsobuje nezákonnost žalovaného rozhodnutí. Jako první musí krajský soud uvést, že tuto námitku uplatňuje žalobce poprvé až v žalobě, čímž žalovanému znemožnil se s touto námitkou zabývat již v žalovaném rozhodnutí. Nicméně žalovaný se k této námitce vyjádřil v rámci svého vyjádření, kde uvedl, že „povinnost žalobce daná bodem 24 výroku V. základního povolení, resp. jejího plnění, kdy má provozovatel v herním prostoru (mimo jiné) zajistit takové rozmístění kamer a kvalitu a detail záznamu, aby ze záznamu byly patrné veškeré herní pozice koncových zařízení technické hry, zda jsou koncová zařízení technické hry v provozu a zda je na nich prováděna hra, není základním povolením omezena na provozní dobu herny. Takto stanovená podmínka v základním povolení není samoučelná, ale má přispět ke kontrole dodržování povinností vyplývajících ze zákona o hazardních hrách a základního povolení. Dle § 67 odst. 3 zákona o hazardních hrách nesmí být herna v provozu v době od 3:00

do 10:00 hodin. Jak vyplývá z důvodové zprávy, jde o omezující podmínku pro provoz technické hry v herním prostoru, jejímž účelem je zmírnění, resp. eliminace a především předcházení případným negativním dopadům neodlučitelně spojených s provozem heren (např. zvýšená kriminalita, rušení nočního klidu, narušování běžného denního života, vyšší a častější možnost prohry, zadluženost aj.). Jde tedy o opatření, které má chránit sázející zejména v nekontrolovatelném pokračování v hraní i přes pozdní noční hodinu, kdy mohou být volní vlastnosti sázejících následkem únavy či návykových látek utlumeny. Dotčená povinnost vyplývající ze základního povolení (zajištění požadované kvality záznamu) následně umožňuje dozorujícím orgánům se přesvědčit, že podmínka týkající se zákazu provozu heren v pozdních nočních hodinách je dodržována, tzn. že herna je v požadovanou dobu zavřena, resp. že v ní neprobíhá hra na koncových zařízeních.“

25. S touto argumentací žalovaného se krajský soud plně ztotožňuje a odkazuje na ni, když není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47, všechny dostupné na www.nssoud.cz). I kdyby dal krajský soud žalobci za pravdu, tak vina žalobce byla dostatečně prokázána kamerovými záznamy, fotodokumentací či protokolem o kontrole. Pro vyslovení závěru, že žalobce spáchal projednávaný přestupek, není tedy tak zcela rozhodné, zda přestupkové jednání trvalo od 35:59 do 03:00 nebo do 04:27.
26. Tímto krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
27. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
28. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1 s.ř.s., přičemž neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení neměl a úspěšnému žalovanému náklady dle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto usnesení nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení usnesení). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 4. října 2023

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu